

og eventuelle oplæring, som tilrådes ham af tuberkulosestationen og sanatoriet.

Udvalgets forslag — som ligger til grund for den foreliggende lov — tilsigtede dels, at de pågældende familier på lignende måde, som det er tilfældet med værnepligtiges familier, jfr. forsorgslovens § 281, sættes i stand til at opretholde deres tidligere *levevilkår* indenfor rimelige grænser, dels at der kan ydes hjælp til bedre kost, sundere *bolig* og til *hushjælp*.

I overensstemmelse hermed går loven, hvis bestemmelser om udgiftsfordelingen ændredes i folketinget, ud på følgende:

Den hidtidige bestemmelse i forsorgslovens § 264 om hjælp til 3 måneders ophold på godkendt rekonvalescenthjem eller rekreationshjem, hvilken bestemmelse man af systematiske grunde har henført til § 262 som et nyt stk. 6, er ændret således, at betalingsperioden for ophold på rekonvalescenthjem udvides til 6 måneder, medens perioden for rekreationshjem fastsættes til 2 måneder, jfr. § 2, nr. 5, i lov nr. 66 af 29. marts 1924 om statsstøtte til tuberkuloses sygebehandling.

§ 262, stk. 6, bestemmer herefter, at tilsvarende regler som i stk. 2 (om at det sociale udvalg i trangstilfælde er berettiget til at udrede den del af udgiften ved en patients ophold på en godkendt tuberkuloseanstalt, som ikke dækkes af statens tilskud) gælder i trangstilfælde betaling af ophold i indtil 6 måneder på rekonvalescenthjem, såfremt og så længe en person efter indstilling fra vedkommende tuberkuloseanstalt umiddelbart efter afsluttet behandling på en af de i § 262 omhandlede helbredelsesanstalter anbringes på et til modtagelse af tuberkulose af staten godkendt rekonvalescenthjem. Endelig skal udvalget i trangstilfælde være forpligtet til i indtil 2 måneder at yde en person, som lider af eller har lidt af tuberkulose, den fornødne hjælp til betaling af ophold på et dertil af staten godkendt rekreationshjem, alt i det omfang vedkommende tuberkuloseanstalt eller tuberkulosestation måtte foreskrive sådan anbringelse.